

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΣ ΤΗΛΕΓΡΑΦΟΣ

Η Τ Ο Ι

ΕΛΛΗΝΙΚΟΙ ΤΗΛΕΓΡΑΦΟΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ.

ΕΙ Δ Η Σ Ι Σ.

Mémoire sur les oracles des anciens, par M. Clavier, ἤτοι διατριβὴ περὶ τῶν παρ' ἀρχαίους μαντείων ὑπὸ κυρ. Κλαυιέρου. Παρισι. 1817, 8ον, ἢ καὶ 176 σελ.

(Ἀκολουθία)

Κατὰ τὴν ἐν Τεργεσίῳ διατριβὴν μου μετέφρασα εἰς τὴν γλῶσσαν μας τὰ Ἄττικά, Κορινθιακά, Λακωνικά, καὶ Μεσσηνιακά τοῦ Πausανίου, προσθέσας δι' εὐκολίαν καὶ σαφήνειαν τοῦ κειμένου εἰς ὅλα τὰ βιβλία καὶ σχόλια, τὰ ὅποια διαταφηνίζουσι τὴν μυθολογίαν τῶν ἀπανταμένων εἰς τὸ σύγγραμμα Θεῶν, τὴν ἰσορίαν, καὶ τὴν παλαιὰν Γεωγραφίαν· εἰδοποίησα τὸ γένος περὶ τῆς ἐκδόσεως τῶν δι' εἰδήσεως, ἢ ὅποια ἐτυπώθη καὶ εἰς τὴν φιλογικὴν Τηλεγραφῶν· διὰ τὴν γῆν δὲ ἢ ἐκδοσις πλείον ἀκριβής, ἀπεφάσισα νὰ μεταβῶ εἰς τὰ Παρίσια διὰ νὰ ἐπαυξήσω τὰ σχόλια τῆς μεταφράσεώς μου ἀπὸ ἄλλας ἐκδόσεις, καὶ διὰ νὰ ἀκολουθήσω ἐκεῖ τὸν τύπον, ὡς ὑπελείπερον καὶ λαμπρότερον. Ἡ προθυμία πολλῶν ἐν Τεργεσίῳ ἑμογενῶν, ὅτινες μὲ ὅλον τὸν Ἑλληνικὴν ζῆλον συνέδραμον εἰς τὴν ἐκδοσιν αὐτοῦ τοῦ ἐπωφελεστάτου συγγραμματος· ἢ παρακίνησις πολλῶν φιλολόγων τοῦ γένους, καὶ κατ' ἐξοχήν τοῦ εὐγενούς κυρίου Ἀνδρέου Μουσοξύδου, ἀνδρὸς φιλογενούς, καὶ ἀρίστου φιλολόγου, μὲ ἐμφύχωσαν εἰς τὸ ἐπιχειρήματόν μου, καὶ ἀποκατέστησαν τὰ ἀδύνατα δυνατὰ ἐκτὸς τούτων ὅλων ἢ φιλόμουσος ἀδελφότης τῶν κυρίων Κάρζια, διὰ

τοῦ φίλου μου κυρίου Μάρκου Γ. Κάρζια Κλεισουραίου μὲ ἐνεθάρρουνεν εἰς αὐτὸ τὸ δίσκαλον, ἐπίπουρον καὶ πολυέξοδον ἔργον, συνδραμοῦσα πλουσίας εἰς τὰ ἐξόδα τοῦ τύπου. Ἡ Ἑλλάς, ἢ κοινῇ καὶ δυσυχῆς ἡμῶν μήτηρ, ἣτις περιμένει ἀπὸ τοῦ ἀληθούς υἱοῦ τῆς καὶ πεπλανημένου εἰς τὰ βόρρεια κλίματα τὴν ἀνόρθωσίν τῆς καὶ τὸν φωτισμόν, βλέπει μὲ εὐχάριστον ὄφθαλμόν τοὺς εὐεργέτας τῆς, οἵτινες χαρακτηριζόμενοι μὲ ἐπιείκειαν, φιλογένειαν, σύνεσιν, καὶ χρησιότητα ἡθῶν φιλοτιμοῦνται νὰ συνψύσωσιν αὐτὴν ἀπὸ τὸν βυθὸν τῆς ἀδοξίας, καὶ ἀμαθίας εἰς τὸν κολοφῶνα τῆς δόξης καὶ μαθητικῆς· ἄλλοι μὲν διὰ βιβλίων διδασκτικῶν, ἄλλοι δὲ διὰ δασπάνης πλουσίας, καὶ ἄλλοι διὰ λόγων, ὃ καθεὶς ὅπως δύναται· ἐγὼ, ὡς μέλος τοῦ Ἑλληνικοῦ γένους, δὲν θέλω παύσει ἀπὸ τοῦ νὰ κηρύττω εἰς τὸ Πανελλήμιον τὴν ἀρετὴν ὅλων αὐτῶν τῶν φιλογειῶν ἀνδρῶν καὶ ἀληθῶν πατριωτῶν, καὶ μάλιστα τοῦ φίλου μου καὶ φίλου τοῦ γένους κυρίου Μάρκου Γ. Κάρζια, ἐμπορευομένου εἰς αὐτὴν τὴν καθεδρικὴν πέλι, ἀνδρὸς πνεύματος εὐγενές φρόνημα, καὶ προθύμου εἰς ἐκτέλεσιν παντός καλοῦ τοῦ γένους καὶ τῆς πατρίδος· ἐπαυτῶ καὶ τὴν ἄκραν εὐγνωμοσύνην του πρὸς τὴν πρεσβύτερόν του ἀδελφὸν κύριον Ἰωάννην Κάρζια, ἀνδρα φιλόμουστον καὶ ἐνάρετον καθ' ὑπερβολὴν, φιλάδελφον, πατέρα, κα πρωταίτιον τῆς ἐμπορικῆς εὐτυχίας καὶ ὑπολήψεως τῆς αὐτῶν ἀδελφότητος, διότι δι' αὐτοῦ προκύπτει ἢ μετάφρασις τοῦ Πausανίου ἀπὸ τὰ πιεζήρια, καὶ μετ' αὐτὴν ὅλα τὰ ἄλλα, ὅσα ὑπετεχθήν προτε-

ρον, καὶ δι' αἰτίαν τῶν ἐξόδων ἐμποδίσθη. Χαίρε λαῖπρον, ὦ φιλόμουσος ἀδελφότης, ὡς αἰτία πολλῶν καλῶν εἰς τὸ ταλαίπωρον Ἑλληνικὸν γένος! ἄμποτε πολλοὶ ἄλλοι ἔμποροι νὰ μιμηθῶσι φιλοτιμούμενοί τιν ἐλευθεριότητα τῆς γνώμης σου, τὸ φιλόκαλον τῆς προαιρέσεώς σου, καὶ τὸ φιλόμουσον, ἀποβι- λότητες τὴν ἀνελευθερίαν, ἀφιλοκαλίαν, καὶ τὸ μι- σόμουσον! διότι τότε τὸ γένος θέλει φθάσει εἰς τὴν πρώτην του λαμπρὰν εἰσάν.

Ἡ ἔκδοσις τῶν Ἀττικῶν τοῦ Πausανίου γίνε- ται εἰς τὰ Παρίσια εἰς χάριτην λευκὸν μὲ χαρακτή- ρας λαμπροῦς, καὶ διορίζεται ἡ τιμὴ διὰ τοὺς συν- δρομητῆς, καθὼς ἄλλοτε εἶπομεν, φιορ. Αὐγούσης δύο, ἥτοι γρ. 6., καὶ ὅσοι μὲν προκαταβάλωσι τὴν τιμὴν, θέλουσι λάβει τὰ βιβλία χρυσοδεμένα, ἐκεῖνοι δὲ, οἵτινες πληρῶνουσιν ἔπειτα μετὰ τὴν πε- ριλαβὴν, θέλουσιν ἔχει βιβλία εἰς δέσιμον ἡμιγαλ- λικόν. διορίζονται δὲ κατ' ἐξοχὴν ἐπίσταται εἰς εὐ- ρεσιν συνδρομητῶν.

Ἐν μὲν Βιέννῃ ἡ φιλόμουσος ἀδελφότης τοῦ κυρίου Γωάννου καὶ κυρίου Μάρκου Γ. Κάρ- ζια, ἥτις θέλει ἐπιστήσῃ νὰ διορίσῃ ἐπίστατας εἰς ὅλα τὰ ἄλλα μέρη τῆς Οὐγκαρίας, Βλαχομπορ- δανίας, Θράκης καὶ Μακεδονίας.

Ἐν δὲ Τεργεσίῳ ὁ λογιώτατος κύριος Γωάν- νης Μανιάρης, ὅς τις θέλει ἐπιστήσῃ εἰς σύ- ναξιν συνδρομητῶν εἰς Τεργεσίον καὶ εἰς τὰ πέριξ, καὶ εἰς ἄλλα ἐξωτερικὰ μέρη τῆς Πελοποννήσου, καὶ ἄλλων μακροτέρων πόλεων.

Εἰδοποιούμεν ἔτι τοὺς ἑμογενεῖς ἡμῶν πα- τριώτας, ὅτι συγχρόνως ἐκδίδονται καὶ τὰ χρονικά τοῦ κυρίου Φραντζῆ, τῶν ὁποίων τὴν μετάφρα- σιν ἐπιχειρήσθη μὲ ἄλλοι τινα λόγιον ἐν Τεργεσίῳ, γράψας τὴν ἀκόλουθον εἰδησι.

Μία ἀπὸ τὰς ἀξιολόγους καὶ περιέργους Ἰ- σορίας, αἰτινες καθηδύνουσι τὸ πνεῦμα τῶν φιλολό- γων, εἶναι καὶ τὸ χρονικὸν τοῦ κυρίου Γεωργίου Φραντζῆ, ὅστις ἤτοι ἐπὶ τῆς βασιλείας Κωνσαντι-

νου τοῦ Παλαιολόγου, τοῦ δυσυχοῦς καὶ τελευταίου βασιλέως τῶν Ῥωμαίων, Πρωτοθεσβάριος, εὐγενῆς καὶ ἀγαπώμενος διὰ τὰς πολεμικὰς πράξεις του. αὐτὸ τὸ συνέγραψεν ὁ ἴδιος μετὰ τὴν αἰχμαλωσίαν του κατὰ τὴν Κέρκυραν εἰς τὸ γῆρας του μετὰ εἴ- κοσι χρόνους ἀπὸ τὴν ἄλωσιν τῆς Κωνσαντινουπό- λεως κατὰ ζήτηται τῶν εὐγενῶν Κερκυραίων, ἐν- δεδυμένος τὸ μοναδικὸν σχῆμα, καὶ μετονομασθεὶς Γρηγόριος. Διαλαμβάνει δὲ εἰς αὐτὸ φιλαλήθως περὶ ὅλων ἐκείνων, ἐκ τῶν ὁποίων τὰ περιεσώτερα ἴδε μὲ τοὺς ἰδίους του ὀφθαλμοὺς, καὶ ἰδοκίμασεν ἀρχόμενος ἀπὸ τῆς βασιλείας Μεγαλὸ τοῦ Παλαι- ολόγου, καὶ προσδαίνω μετὰ τῆς βασιλείας Κων- σαντινου τοῦ Παλαιολόγου. Τὸ χρονικὸν τούτου περιλαμβάνει ἐξηκριθωμένως ὅλην τὴν γενεολογίαν τῶν Παλαιολόγων 218 ἐτῶν, καὶ περιέχει ἔτι μὲ ὅλας τὰς περιελάσεις ὅσα συνέβησαν μετὰ τὴν ἄλω- σιν τῆς Κωνσαντινουπόλεως λόγου ἄξια καὶ θαυμα- ςά, τὰ ὁποῖα ἀποδεικνύουσι τὸ ἀδέσπαιον καὶ ἄσα- τον τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων. διαιρεῖται δὲ εἰς τέσσαρα βιβλία, ἀπὸ τὰ ὁποῖα τὸ μὲν Α' περιέχει ἐξ βασιλεῖς Παλαιολόγους, τὸ δὲ Β' τινὰ ἀξιόλογα συμβάντα ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἰωάννου τοῦ Παλαιολό- γου, υἱοῦ τοῦ Ἐμμανουήλ, τὸ δὲ Γ' τὴν βασι- λείαν Κωνσαντινου τοῦ Παλαιολόγου, καὶ τὴν τῆς πόλεως ἄλωσιν. τὸ δὲ Δ' τοὺς πολέμους ὁποῦ συ- νέβησαν εἰς τὴν Πελοπόννησον μετὰ τῶν δύο ἀν- ταδελφῶν τοῦ Δεσπότη Διμητρίου, καὶ τοῦ Δεσ- πότη Θωμᾶ, καὶ ἄλλα ἔτι συμβεβηκότα μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς πόλεως.

Τὸ χρονικὸν αὐτὸ ἐξεδόθη κατὰ πρῶτον ἐν Βιέννῃ κατὰ τὸ 1796 παρὰ Φραγκίσκου Κιρόλου Ἄλτερ, διδασκάλου τῆς Ἑλληνικῆς διαλέκτου, ὅστις ἐπρόσθεσεν εἰς αὐτὸ τὴν ἔκθεσιν τῆς ὁμολογίας τῆς πί- σεως τῶν Λατίνων τοῦ Γρηγορίου Πάππα Ῥώμης, ἀ- ποσαλεύσαν πρὸς Γερμανὸν τὸν ἀγιώτατον πατριάρχον Κωνσαντινουπόλεως, ἔτι τὴν ἀπάντησιν τοῦ αὐτοῦ Πα- τριάρχου, καὶ τῆς ἱερᾶς Συνόδου πρὸς τὴν τοιαύτην ὁ-

μολογίαν περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγίου πνευ- ματος, ἐν Πατάκιον εἰς τὸν Πάππαν Οὐρβανὸν παρὰ τοῦ Νεΐλου πατριάρχου Κωνσαντινουπόλεως, τὴν ὁμολογίαν τῆς πίσεως τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου τοῦ μεγάλου, τὸ σύμβολον τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ, καὶ ἔτι τῶν 150 πατέρων τῶν ἐν Κωνσαντινουπόλει, ἑτέραν τινα Ἰ- σορίαν πολιτικὴν τῆς Κωνσαντινουπόλεως, ἀρχο- μένη ἀπὸ τοῦ 1391 μέχρι τοῦ 1578, ὡς ὁμοιάζου- σαν μὲ τὴν τοῦ Φραντζῆ, ἥτις εὐρίσκεται εἰς τὴν ἱσορίαν τῆς Τουρκοκρατίας, ἔτι δὲ καὶ μίαν ἐπι- σολὴν τοῦ Θεοδοσίου Ζυγομαλά πρὸς τὸν Μαρτίνου Κροΐσιον, ἥτις εἶναι ἀναγκαῖα εἰς τὴν προτέραν πολιτικὴν Ἰσορίαν. πρὸς τούτοις καὶ τὴν ἱσορίαν τῆς διαλέξεως τοῦ Πατριάρχου Γενναδίου Σχολα- ρίου μετὰ τοῦ Σουλτάνου περὶ τῆς ὀρθοδόξου πί- σεως, καὶ τὴν ἔκθεσιν αὐτῆς εἰς Ἄρθρα γραικο- τουρκικά.

Αὐτὴν λοιπὸν τὴν ἔκδοσιν τῶν χρονικῶν τοῦ Γεωργίου Φραντζῆ μετεφράσαμεν, φιλοπατριώται, εἰς τὴν γλώσσαν μας, διαιρέσαντες τὴν μετάφρασιν εἰς τρεῖς τόμους, ἀπὸ τοὺς ὁποίους ὁ Α' περιέχει τὰ δύο βιβλία τοῦ Φραντζῆ. ὁ Β' τὰ ἄλλα δύο ἔσχατα, καὶ ὁ Γ' τὰ λοιπὰ, τὰ ὁποῖα προσετέ- θησαν ἀπὸ τοῦ Φ. Ἄλτερ. εἰς δὲ τὸ τέλος τοῦ Α' καὶ Β' τόμου κατατάττεται καὶ σύνοψις καθολικῆ τῶν περιεχομένων εἰς τὰ τέσσαρα βιβλία τοῦ Φραν- τζῆ. εἰς δὲ τὸ τέλος τοῦ Β' τόμου προσετέθησαν κατὰ μέρος αἱ εἰκόνες τῆς γενεᾶς τῶν Παλαιολόγων αυτοκρατόρων Ῥωμαίων, διὰ νὰ μάθῃ καθ' εἰς τὰς βασιλικὰς εἰκόνες τοῦ τότε καιροῦ, ἥτοι τοῦ βασιλέως Ἰωάννου τοῦ Παλαιολόγου, Ἐμμανουήλ Παλαιολόγου, Θεοδοίου Πορφυρογεννήτου, Ἀν- δρονίκου Παλαιολόγου, καὶ Ἐλένης Παλαιολογίνας, ἔτι δὲ καὶ Ἰχνογραφικὸς Πίναξ μέγας τῆς Κωνσαν- τινουπόλεως κατὰ τὰς παλαιὰς καὶ νέας ὑνομασίας. εἰς τὸ τέλος δὲ τοῦ Γ' τόμου προσετέθησαν ἔτι 8 εἰκόνες τοῦ Μεγαλὸ Κωνσαντινου Πορφυρογεννήτου,

Θεοδώρας Κομνηνῆς, Λέοντος Δεσπότη, Εὐδοκίας Αὐγούσης, Ἀλεξάνδρου Ῥωμανοῦ, καὶ Εὐδοκίας.

Ὁ καθεὶς τόμος περιλαμβάνει 15 κόλλας τοῦ τύπου. Ἐκδίδεται δὲ εἰς ὄγδοον, εἰς χάρι- την ὠραίον, εἰς δέσιμον ἡμιγαλλικόν, καὶ προσδιο- ρίζεται ἡ τιμὴ τοῦ κάθε τόμου διὰ τοὺς συνδρομη- τῆς φιορ. αὐγούσης ἐν καὶ 20 κρ. ἥτοι γρ. τουρκι- κά 4, τὰ ὁποῖα προκαταβάλλονται.

Φοῖβος ἀπόλλων.

ΚΑΙΚΙΑΙΟΥ ΜΕΤΕΛΛΟΥ.

Μικρὰ Ἰλιάς, ἥτοι μάχη κριτικοποιητικῆ.

Μῆνυν ἄειδε, θεᾶ, καὶ ὄνειδεα Κριτικῶ ἀνδρὸς, Μώρου θ', ὅς φρεσὶν ἤπην ἐπίστατο καλὸν αἰεΐδειν. Οἱ πολέμω ξυνέβησαν ἀεικέλης περὶ λώβης.

Εἰπ' ἄγε, Μοῦσα, τί συγγραφέας ξυνέθηκε μάχεσθαι, Βιβλίον ἀκριτόμυθον, ὃ δὴ φρένα Μώρου ἔρεχθε, Βάλλον μιν πυκνοῖσιν ὄνειδετω, ὥς εἰ λόντα, "Οὐ πητε δὴ λάων μεγάλη ἔς, ἠδὲ βελεμῶν, Πλῆξ', ἀδωνὸν δ' ἤλγητε κυλιδόμενος περὶ χαλκῶ. Ὡς τότε Μώρου θυμὸν ἐνὶ στήθεσιν ὄρουσεν. Ο' λήθισας δ' ἄρα εἶπε πρὸς οὐ μεγαλήτορα θυμῶν.

Ἔμοι ἐγὼν, ὅτι με σκοτῆς ἐξ ἡμεροίσσης Ῥέξε κακὸν, πάτρον μάλ' ἐοικὼς ἡεροειδέϊ, Οὐτιδανός. μέλλει δὲ τ' ἐλεύθερον οὗτος ἔρωτα Οἷς ἔρξαι δεσμοῖσιν. ἐγὼ δ' ἐκ Μιλητοῦ Εἶμι παλαιῆς σπέρμ' ἀνδρῶν ἐξ αἰχμητῶν. Τῶ οὔτις μοι ἔκηλος ἐπέυξεται. αὐτὰρ ὁ πάντας Σύνει ἀτασθαλίῃς μένει δ' εἰ δὴ μιν ἑάσω Μαινέσθαι, τάχα κεν ἀπολέσσειται ἔργον ἀοιδῆς. Τῶ κούραί μοι πᾶσαι ὀλοῖατο, ἠδὲ γυναικες, Εἰ μὴ μιν λώβης ἀποπαύσομαι. οὐδὲ κακὸν οἱ Σχίσει, ὅτ' ἐκ λόχου αἰὲν ἀκοντίζεν μενεαίνει, Ὡλυμένος νεφέλη. ἐν γὰρ φέει αἰτὸν ὀλέσσω. *)

*) "Ὅτ' ἐκ λόχου αἰὲν ἀκοντίζεν μενεαίνει, εἰλυ- μένος νεφέλη, δηλ. ὁπερ ἀνωνύμως ἔγραφε.

Ἦ ῥα, καὶ ἐς πόλεμον προκαλέσσοτο κριτικὸν αἶνον·
Οὐδ' ἄρα κριτικὸς αἶνος ἀνήγατο· τοῖσι δ' ἄρεσκε
Χώρῳ ἐνὶ ῥήτῳ ξυμβλημέναι ἀλληλοῖν.

Τῷ μὲν ἔπειτα μολίβδῳ ἀρηρότες αἰματοῦντι
Βήτην ἐς πεδίον, ἑτάρος δ' ἔπειτ' ἀμφοτεροῖν
Διογενῆς, Ἐρατῷ δὲ νοήσατο διὰ Θεάων,
Αἶψα δ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ἦ μὲν δὴ μοι παῖδα φίλων, θεὰ ἑβριμοπάτρη,
Ὀρμῶντ' ἐς πόλεμον προτίσσομαι· αὐτὰρ ἐμοὶ κῆρ
Ἀχλύται ἐν σήθεσσι· θεοῖσι γὰρ εἰκελὸς αὐδῆν
Ἔσι, θεοῖσι δὲ κῆρα, καὶ ἡμετέροισιν ἀοιδῆν·
Οὐδ' ἄλλου τέως τόσσον ἰδυροίμην· κέλεται δὲ
Ῥῦσαι μιν θυμῶς· σὺ μὲν ἐκ πόνου ὄργαλεοῦτο
Τῶν Λαερτιάδων ταλαπείρουτον ἔξεσάωτας·

Τίς νύ μοι ἀμφιπέουση ἀγάσσεται ἀνὴρ' αἰδέων;
Τὴν δ' ἡμεῖθε' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·

Ἦ μάλα δὴ καὶ ἐμοὶ γόος εἶη, πότνια Μοῦσα,
Ἀνδρὸς ἀποφθιμένους πολυπρήγμονος, ὅς περὶ πάντων
Ἔσι τε, καὶ πάντεσσιν ἀνάσσειται, οἷ μιν ὀπηδοί·
Πολλοὶ ναῖουσι Σκοτιῇ ἐνὶ παιπαλοέσῃ·

Οἱ πᾶσιν φυλακῆν ἐπὶ συγγραφέεσσι ἔχουσιν,
Ἀλλοτρίοις δὲ κακοῖσιν ἐπευχόμενοι γανόωνται.
Ἀλλ' εἴ σοι τι μέλει, ἵμεν· καιρὸς γὰρ ἐπέειπε.

Τῷ μὲν ἀρ' ὡς εἰπούσαι ἀπ' οὐρανόθεν καταστήτη·
Μῶρος δὲ πρῶτος προσεφώνεε Κριτικὸν ἀνδρα·
Ἐγγὺς ἀνὴρ, ὅς ἐμὲ βλάψεν, πολλοὺς δὲ καὶ ἄλλους,
Βύρουα τ' ἀντίθεον, καὶ ἀμύμονα Μογγομεραῖον·
Τῶν οἶος πρόσθεα· σὺ δ' ἀθρόα πάντ' ἀποτίσεις.

Τὸν δὲ Κοληδόκιμος φρονιμώτερος ἀντίου ἦνδε·
Ἦρωσ, οὐκ ἔθος ἐξίν, οἷ ἐν Σκοτιῇ γεγάσσω,
Ἀντιβίβις ἐπέεσσιν ἐνισσέμεν, ἀλλὰ μάχεσθαι.

Ὡς φάτο· τὸν δὲ βαλεῖν Μῶρος μολίβδῳ πτερόεντι·
Ὀρμῶντο· καί κεν ἔπαυσε γροσφῆς, εἰ μὴ μιν Ἀθήνη
Φθῆσε παρισσάμενη, μολίβδῳ δ' ἔκλεψ' ἀπὸ κηλοῦ·
Αὐτὰρ Ἀθηναίην προσέφη Ἐρατῷ ἰλκῶπις.

Τοῖσι πάντων εἴοιεν, ὅτε μαχεσάσθαι, ἀοιδοί·
Ὡς φάτο· μεῖδον-εν δὲ θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Μῶρον δ' αὖ βαλεῖν ὄρμη' αὐτο κριτικὸς ἀνὴρ.

Καί κεν ἔπεφν' (οὐ γὰρ χ' ἄλιον προσέηκε βέλεμνον),
Ἄλλ' Ἐρατῷ περιῶθη, μολίβδῳ δ' ἔκλεψ' ἀπὸ κηλοῦ.
Μῶρος δ' ἐρρίγησεν· ὁ δ', εἰ ἐτέον τῶν ἰδοίτο,
Σκέπτετο· παντὰ γὰρ ἐν Σκοτιῇ βροτοῖσι σμυφθολοῦσιν·
Ἄλλὰ ἔφ' ἡ ληθῆ μολίβδῳ βάρους οὐκ ἐπιθεῖναι·

Καὶ νύ κεν ἡ ξηφίεσσι συνέδραμον, ἡ δὲ μολίβδῳ
Αἰθι νέον· τόσση γὰρ ἐπὶν ἔρις ἀμφοτέρωθεν·
Εἰ μὴ Ἀθήνη παιδί περιδῶδισσας, Ἐρατῷ τε,
Παρσήτην, φυλάκεσσι ἐσκούσαι πολιήτας, 1)
Καὶ δὲ ὕγον ἐκ πεδίου· τετέλεστο δὲ ἔργον Ἄρηος 2)

Δ Ι Ν Ι Γ Μ Α .

Οὔρεσι μὲν γενόμεν, δένδρου δὲ μοι ἔπλετο μήτηρ,
Πῦρ δὲ πατήρ· βάλος δ' εἰμὶ μελαινομένη·
Ἦν δὲ μ' ἔσω κεράμοιο πατήρ τήξῃ, βαθείας
Ἄρματος ὠτειλάς ῥύομαι εἰναλίου.

Σημείωσις. Ἦ λυγρῶς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἀ-
ριθμῷ αἰνίγματος ὑπάρχει ὄνυξ.

1) Φυλάκεσι πολιήταις τὸ ἀγγλιεῖ Bow-street officers.

2) Οἱ κανόνες τῆ Διγύμματος δὲν ἐφυλάχθησαν ἐπ' ἀκριβὲς ἐν τέτῳ τῷ ποιήματι· ὅσοι δὲν ἀρέσκονται εἰς ταύτην τὴν ἀμέλειαν, θέλουσιν ἀναπληρώσει, διορθοῦντες τὰ πρέποντα, τὴν ἀληθινὴν ἀγάνωσιν ἐν οἰκείοις τόποις. Προσέτι, αἱ περιβάσεις τῆς ἱστορίας δὲν ἰσοροῦνται, νομίζομεν, μετ' ἐντελοῦς ἱστορικῆς ἀκριβείας· ἐδομέν εἰς τὸν ἀναγιώστην νὰ κρίνῃ πόσον ἠμπορεῖ νὰ δικαιολογήσῃ ταύτην τὴν παρεκτροπὴν ἢ ποιητικὴν ἄδεια.